

BOĞAZIÇI

NECİB FAZIL KISAKÜREK

Kış günü Anadolu sahili boyunca giderken, pushu pencereden seyrediyoruz:

Tarihten evvel yaşıyan esatirî bir hayvan iskeletine dönmüş, kuru, pörsük, çökük eski yalılar...

Eski ve oyah bir mendilde bir gözyaşı lekesi gibi, uzak, çok uzak bir hatıra ifadesine bürülmüş bu birkaç yalının arasında, aynı mendilin iğrenç sümüklemelekleri: Söзде (Kübik) inşalar...

Bir devrin dünya güzellerini hatırlatan bu birkaç yalı hatırası etrafında (Modern) ve (Kübik) inşalar, insana, hiçbir cevher ve kıymeti olmadığı halde sadece maddi zaman yeniliği bakımından kendisine imtiyaz arıyan bir (yeni nesil) daraga ve iddiası haykırıyor.

İki adanada bir, bütün masereti hiç olmazsa çirkinliğini sınırlı bir surat halinde takınmış olmasında ve ayrıca bir güzellik ve uygunluk iddiasına yanaşmasında toplanan fabrika keseleri, tü-

tün, gaz ve kömür deposu molozları...

Bir arkadaş, elini mukabil tarafa uzatarak Rumeli kıyısını gösteriyor:

— Aynı felâket, aynı dehşet!.. Üstelik, Anadolu kıyısının mahzun ve mütevekkil edasından da eser yok... Kepaze tango ve piç alaturka şamatası içinde müthiş homurtusunu yükselten, başı beş, zevksiz, hatırasız, hafızasız, milliyetsiz ve türkçeden başka her dile istidadlı bir avuç dejenere örnek!

Karşınızda oturan zevk sahibi, imtiyaz Boğazlı dayanamıyor:

— Ben olsam bakın ne yapardım? Bütün fabrika, depo ve (Kübik) inşaları havaya uçurur, yalnız eski yalıları yerlerinde bırakır, birkaç değerli Türk mimarından bir hey'et kurar, onun mimarî ölçülerini kanunlaştırır; ve Boğazda ev yapırca her insana, evinin pilâmini bu hey'ete tasdik ettirmek harcunu yükler!

İstanbul Şehir Üniversitesi Kütüphanesi
Taha Toros Arşivi

* 0 0 1 5 2 5 7 5 7 0 0 6 *